

ŠKOLA NOVORUČKÁ

ŽÁKOVSKÁ ORGANISACE
v Ústí nad Lab. při střední škole
STŘEKOVĚ

Časopis střední školy 7. listopadu v Ústí n. L.-Střekově.

Ročník I.

Číslo 7.

Jarní probuzení.

Již slunko opět teple plá,
pozvedá vše zas k životu,
paprsky svými do kraje volá,
by vzbudil se svět k jásotu.

Již první něžné kvítečko
pozvedlo hlavičku maličko,
byla to drobná sněženka,
jež je jak snížek bělounká.

Pak dále všechny bylinky
pozvedly svoje hlavinky,
podívaly se k sluníčku,
jak by po těch paprscích posílaly mu hubičku.

R. Klupáková, III.B.

Jiří Wolker.

23.III. jsme vzpomínali 50. narozenin velkého básníka lidu, Jiří Wolkera. Wolker byl člověk, který miloval svět a pro spravedlnost pro všechny lidi se chtěl bít. Víme, že byl nadaný, ale protože zemřel ve velmi mladém věku, nemohl českému národu vyjádřit všechny své myšlenky. Jeho básně jsou velmi hodnotné, neboť do nich vložil celou svou duši a své cítění. Byly většinou sociálního a revolučního rázu. Těmito básněmi Wolker povzbuzoval národ v době kapitalistického vykořisťování. Nikdy nezapomeneme na tohoto mladého básníka, který tolik znamenal pro český lid. V srdci dělníků zůstane na něho navždy čistá vzpomínka.

M. Bezpalcová, IV.B.

Putování po vlastech českých.

Náchodsko.

Mým rodištěm je město Náchod. Je to kraj Boženy Němcové a Al. Jiráška. Nad Náchodskem se vypíná krásný, ještě zachovalý zámek. Strán, na které je zámek postaven, je osázená šeríkem. O jeho namáhavé vysázení se zasloužil farář Havlovický, známá postava z Jiráskovy kroniky U nás. Za zámkem je lípová alej, ve které jsou lípy již tři sta let staré. Na konci aleje je vojenský hřbitov. Jsou tam pochováni majitelé zámku a bojovníci z války r. 1866. Nedaleko Náchoda je město Hronov, kde se narodil náš nejlepší spisovatel historických románů Alois Jirásek. V "Padolí" ve svém domku strávil část svého života. Je pochován na hronovském hřbitově.

Pak dále všechny bylinky

Také autorka Tabičky ztrávila své dětství v tomto kraji. Náchodsko je známo textilním průmyslem. Jeho výrobky jsou zasílány do celého světa. Město Náchod, třebaže je v blízkosti německých hranic, zůstalo ryze české.

I. Šťastná, III.C.

Vzpomínka z návštěvy tereziánské pevnosti.

Když jsme se byli poklonit
pamatce vězňů umřelých,
všech vězňů umučených,
tanulo nám nám na mysli:
"Nel! Není možno národ český zlomit!"

Zde v tichu tereziánské pevnosti,
zde v kobkách této věznice,
zde trpěli ti hrdinní obránci vlasti,
když před smrtí tajně si podávali pravice.

Proto již nikdy více
nechceme ty hrozné trestnice,
český lid nechce již zhoubný světa vír,
tak, jako lid mírumilovných států, si přejem mír!

Kdo vzpomene si.....
že umíraly tady stovky lidí
a po stovkách že umučeni byli,
a kdo vidí místa, jež byla Kálvárií národa,
kdo čte poslední pozdrav vězně svým milým,
toho pojme uzkost: "Jak možno lidem tolik trpěti?"

Kdo že pochopí, jak mohl být tak zvrhlý
Jökl, Rojko, jenž podobali se orlům dravým?
Ti nejvíc týrali, ti vyslychali stále,
ti mučení však tušili, že nebude tak dále.

Vám matkové matky, otcové, synové a dcery,
vám at' platí naše láska, hlavně vám,
vase smrt dala nám vítězství,
vám budiž naše díky útechou za bolesti.

My vzkazujeme vám teď,
že šťastně, klidně žijeme,
a vlast svou budujeme,
jak vám již dopřáno nebylo.

B. Klupáková, III.B.

Zájezd do Prahy.

Jednoho dne naši oznámila p. učitelka, že se pojedou do Prahy. Juse lo se nejprve zjistil, kolik žáků pojedou a protože si nebyla každá z nás jista, zda nám to rodiče dovolí, oznámil se příštího dne. Celý zájezd nás stál 130 Kčs, což nebylo mnoho, neboť v tom byla započtena dráha, různé vstupy a oběd. V úterý v 6 hodin ráno jsme se sešli nejnověji, ze Štřekova, ale i ostatní školy ústeckého kraje před nádražím, odkud jsme jeli bez zastávek až do Prahy.

Od nás ze školy jela necelá IV. A. a III. B. Cesta nám uběhla za veselého zpěvu a nenadále jsme se ocitli na holesovickém nádraží v Praze, kde nás očekávala řada autobusů. Odjeli jsme do zoologické zahrady, kde jsme pobýli celé dopoledne. Prohlídka zoo byla velmi zajímavá, i když mnozí z nás ji už viděli. Hodně jsme se nasmáli v paviloně opic, který je nyní zbudovaný nově. Ve 12 hod. se v tlampačích ozývala la výzva, abychom se dostavili na oběd. Opouštěli jsme zvířata, s kterými jsme se dobře bavili. Naobědvali jsme se přímo na zahradě. Odpoledne jsme byli na estrádě umělců na Vinohradech. Shlédli jsme zde herce z Národního divadla, artisty mladé i staré. Potom jsme navštívili výstavu sovětské knihy, kde jsme shlédli též fotografie úderníků, které výstavu doplňovaly. Všechno, co jsme tohoto dne zde viděli bylo velmi pěkné a zajímavé. Po prohlédnutí výstavy jsme odešli na nádraží, kde jsme čekali na příjezd vlaku, kterým jsme se vraceli do Ústí. Byli jsme sice unavení, ale ještě cestou jsme si vyprávěli o všech těch krásných věcech, které jsme v Praze viděli.

B. Francová IV. B.

Byli jsme na přednášce univ. prof. O. Matouška.

V březnu se zúčastnily III. a IV. ročníky naší školy přednášky universitního prof. dr. Otakara Matouška, který promluvil na thema Vývoj a vznik naší Země. Pan profesor doplnil svou přednášku světelnými obrazy. Profesor Matoušek, redaktor známého časopisu Vesmír, nás provedl za dvě hodiny všemi obdobími, kterými procházel život rostlin a živočichů naší Země a ukázal nám, čím a jak jsou způsobeny změny na kůře zemské.

Přednáška prof. Matouška byla nám vítána, jelikož jsme se v hodinách přírodopisu učili právě o vývoji země. Každý z nás proto pochopil všechno, očem bylo přednášeno. Doufám, že takových přednášek bude v Ústí více.

A. Chalupa III. A.

Naše exkurse v bohušovické mlékárně a rybičkárně.

Na exkurse jezdí sice většinou jen čtvrté ročníky, ale i nám tříde III. B. a III. C bylo umožněno shlédnouti bohušovickou mlékárnu a továrnu na rybičky.

Naše třídy byly spojeny se zemědělskou školou. Jela s námi p. uč. Macháčková p. uč. Koukl.

V mlékárně jsme viděli, jak se mléko přijímá a zkouší jeho tučnost. Zaměstnanec mlékárny nám vysvětloval všechno a zavedl nás do oddělení výroby másla. Zde se nalévala smetana do veliké máselnice. Hřtové máslo se pak strojem nakrájelo na kousky, a zručné dělnice máslo balily do papíru. Viděli jsme též balení sýrů.

Po prohlídce mlékárny jsme si byly prohlédnouti i balení vajec do beden. Než se vejce balí, projdou trávou komorou, kde se každé vajíčko prosvítí, zvaží a ze stroje vychází vejce oznašená písmeny A, B, C, D.

Pak jsme se odebrali do rybičkárně. Ujal se nás opět jiný průvodce, který nás uvedl do místnosti, kde se v velkých kádích kvasil ocet. Řekl, že zařízení na kvašení tímto způsobem se pomalu odstraňuje a nastupuje moderní výroba na elektrinu. Dále jsme byli v místnosti, kde se lounala

oibule. Tady jsme se smáli jeden druhému, protože každý sazel, jako při nějaké smutné události. Viděli jsme i konzervování rybiček se zeleninou. Tady jsme ochutnávali, což se nám velmi zamlouvalo. S shlédli jsme i tovární výrobu hořčice.

Při zpáteční cestě jsme si vyprávěli, jak se nám exkurse velmi líbila. Přáli bychom si, aby jich bylo pro třetí ročníky více.

R. Klupáková, III.B.

Lesní brigáda.

Naše škola uzavřela socialistickou smlouvu s polesím Sedlo. Svůj závazek také plní. Jednotlivé třídy uspořádaly dvoudenní brigádu a jely sázet žaludy. Naše třída III. A byla na lesní brigádě 28. a 29. března. Byli jsme rozděleni rovnoměrně do tří skupin. Na pracoviště jsme jeli autobusem. První skupina vystoupila u Sedla, druhá v Malešově a třetí skupina v Fohoří. Byl jsem v druhé skupině pod vedením pana lesního Grepla. Z Malešova jsme musili 20 minut pěšky na pracoviště, kde jsme se chopili motyček a pracovali celé dopoledne. Nikdo se nechtěl dát zahanbit, všichni jsme se snažili udělat co nejvíce práce. Uvítali jsme však polední přestávku, které jsme využili k hraní. Rádně jsme v lese proběhli a dopoledne jsme opět pokračovali v započaté práci. Škončili jsme v 5. hodin. Odesli jsme do Malešova, odkud jsme odjeli opět autobusem domů. Druhý den jsme prožili podobně. Když jsme se po dvou dnech poctivé práce vrátili domů, byl jsem sice hodně unaven, ale mohl jsem si říci, že jsem svou prací pomohl naší lidově demokratické republice.

J. Král, III.A.

Úderky I. D třídy.

Radostný ruch zavládl tyto dny mezi žáky celé naší třídy. Budeme soutěžit! I my se chceme postavit do řad pokrokové mládeže, chceme přiložit ruce k dílu, k výstavbě naší republiky, k budování lepšího zítřku, který patří nám, mládeži.

V naší třídě bylo sestaveno šest úderek, čtyři po šesti a dvě po sedmi žákyních. Každá úderka se zavázala, že se zlepší v prospěchu, v chování, ve sběru a dohlédne na čistotu a pořádek ve třídě.

A soutěž se již rozběhla. Kdo zvítězí? Kdo získá nejvíce bodů? To jsou otázky, které se zodpoví až po ukončení soutěže. Jsem přesvědčena, že každá dívka z úderky se vynasnaží ze všech sil, aby její úderka zvítězila.

H. Vodičková, I. D.

Byla jsem na besedě pionýrů.

31. března se konala na naší škole první beseda pionýrů. Každý oddíl měl připravenou část programu. Z čísel programu 1. oddílu se nám nejvíce líbilo manáskové divadlo. Druhý oddíl si připravil velmi pestrý pořad. Největší úspěch měly tanečky a kozáček. Třetí oddíl zdařile předvedl celý průběh pionýrské schůze. Každý účastník besedy mohl zde pozorovat hezkou a zajímavou práci kolektivu. Po vystoupení čtvrtého oddílu jsme se rozesmáli a pobavení zvolna rozcházel.

V této první besedě ukázali členové pionýrů, jaké je to u nich hezké a všem nepionýrům předvedli, jak pracují a jak se baví. Mnoho žáků se rozhodlo přistoupit do řad tohoto velkého kolektivu mládeže.

Když jsem viděla práci pionýrů a slyšela o významu této organizace, rozhodla jsem se stát se pionýrkou. Musím si však nejdříve zlepšit chování, které není u mne valné.

Vynasnažím se však, abych tuto svou vadu co nejdříve odstranila.

R. Klupáková, III. B.

Mičurínský kroužek ve střední škole ve Střekově.

Socialismus nás učí, že blahobyt národa lze zajistit jen produktivní prací. I když od nás školáků se ještě produktivní práce ne žádá, chceme již teď pomáhat budovat náš stát.

Jestě na začátku minulého školního roku byla kolem naší školy pustá strán. Během roku jsme ji pomocí brigád upravili a osázeli ovocnými stromky tak, že se již podobala zahradě.

Na začátku letošního školního roku ustavil pan učitel Kalát na naší škole zahradnický kroužek. Pan učitel chtěl ještě více zvelebit školní zahradu a vzbudit u žáků zájem o pěstování rostlin a stromů.

Na podzim si náš kroužek zryl políčko na školní zahradě a každý si tam udělal svůj záhonek, kde si bude pěstovat různé květiny. Při jednom pochodovém cvičení jsme si vzali s sebou motyky a vykopali na stráni šípkové keře, které jsme pak nasázeli na svoje záhonky. V létě letošního roku je přecokujeme na růže. Také jsme zryli a pohnojili školní viničku. Kmeny mladých stromků jsme obalili dehtovým papírem, aby je v zimě neohlodali zajáci. V zimě, když jsme nemohli na zahradu, pěstovali jsme květiny alespoň v květináčích za oknem a učili jsme se, jak se pěstují různé druhy ovocných stromů. Teď jsme si již zřídili na zahradě pařeniště. Tam jsme neseli semena různých květin, které si potom vysázíme na záhonky.

S jarem se pouštíme radostně do nové práce. Odměnou nám bude pohled na květiny vlastnoučně vypěstované a na vyzorně osázenou školní zahradu.

M. Šolín, III. C.

Založení chovatelského kroužku.

Když jsme chtěli po věnocián založit chovatelský kroužek, nevěděli jsme, kam naše králíky dáme. Všichni členové Rodičovského sdružení byli plně zaměstnání a nemohli se nám věnovat. Ale přece tu byl někdo, kdo našemu kroužku pomohl. Byl to 72letý pan Vosmík. Postavil krásnou králíkárnou, na kterou jsou všichni členové chovatelského kroužku hrdí.

Pan Vosmík pomáhá i jinak. Dělá na příkleb rámy na nástěnky, opravuje tělocvičné náčiní a teď právě dělá nové čelníky. Práci ušetřil škole již okrouhle 7000 Kčs. Svou práci ukazuje pan Vosmík, že má krásný poměr ke škole a k mládeži i když je mu již 72 let. Jsme rádi, že máme tak dobrého příznivce naší školy. Vezmeme si z jeho práce příklad a upřímně mu za ni děkujeme.

L. Marvart, I. A.

Výzva k všem žákům!

V pololetí byl u nás na střední škole 7. listopadu založen panem odb. učitelem Blahušem chovatelský kroužek. Tento kroužek se zabývá chovem angorských králíků a včel. Jak víte, jsou pětice se sháněním krmení. Proto se na vás obracíme s prosbou, abyste nám nasílili kuchyňské odpadky, starý chléb, brambory atd. Noste nám tyto odpadky do třídy I. A. ve II. poschodí. Tyto upozornění platí zvláště na žáky, kteří bydlí v činžovních domech a nemají doma žádná domácí zvířata.

L. Mervart., I. A.

Mírový projev Berta Williamsa.

"Soudruzi a soudružky" zahájil Bert Williams svůj mírový projev na Lidickém náměstí. "Dovolte mi, abych jménem sekretariátu Světové federace mládeže, jménem 60 mil. mladých bojovníků za mír 74 zemí světa, tluočil u příležitosti světového týdne mládeže ty nejuvřelejší pozdravy."

Dále se rozhovořil o mírovém hnutí mládeže a uvedl několik příkladů.

Mluvil o podpisové akci Mládež za mír v Rakousku. V Belgii rozdávala mládež letáky dělníkům. Uvedl zářivé příklady mladých bojovníků v Itálii a v Argentině. Mluvil o mírových závazcích mládeže v SSSR a v lid. demokraciích, o posvátné krvi vylévané za mír v Austrálii, ve Španělsku a v jiných kapitalistických zemích.

Prohlásil, že ukončení týdne den. mládeže neznamená konec boje za mír. Naopak tento boj musí ještě zesílit.

Svůj projev zakončil hesly, která pronesl česky. Nejbouřlivěji bylo přijato poslední heslo "Ať žije mír!"

Slova neohroženého bojovníka za mír jistě zapůsobila na každého, kdo byl na Lidickém náměstí přítomen.

I my, mládež Československa se postavíme hrdě do řad bojovníků za mír na celém světě.

M. Dvořáčková, IV. B.

Poznánky redakce:

Toto číslo vychází se značným zpožděním. Zpoždění bylo zaviněno čtrnácti denní nepřítomností M. Benešové, která byla na škole lení a týdnem velikonočního prázdná.

Příští číslo vyjde koncem měsíce května jako číslo poslední. Zaměřte své příspěvky podle toho.

S velikou radostí jsme otiskli zdařilé články žáků z prvních ročníků. Vodičková a Mervarte, jste dobrým příkladem a těšíme se, že povzbudíte i ostatní.

Zdá se, že ve druhých ročnících se nic zajímavého neděje. Že by nikdo nedokázal napsat příspěvek?

Ledašilová, tvůj článek o besedě s paní Sedlmayerovou neuvěřejmujeme, protože podobný vyšel v 1. čísle našeho časopisu.

Co dělají pionýři naší školy? zase od nich nemáme zprávy a přece stojí před velikou událostí, před slibem. Doufáme, že v příštím čísle věc napraví.